

Джордж Райт

Остаточний вирок

У залі Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй у Нью-Йорку того дня було на диво тихо. Лідери західних країн, що зібралися за довгим столом у формі півмісяця, поралися з паперами та обмінювалися короткими поглядами. Це був не звичайний саміт - сьогодні доля людства висіла на волосині. У центрі зали, на трибуні, де зазвичай стояли оратори, з'явилося слабе мерехтіння. Воно переросло у яскравий стовп світла, і з нього з'явилася висока постать - гуманоїдна, але безсумнівно чужа. Його шкіра виблискувала металічним блиском, очі світилися холодним блакитним світлом, а голос звучав рівно й без емоцій.

- Після довгих спостережень та аналізу ми, представники Ради Цивілізованого Космосу, прийняли рішення, - почав інопланетянин. - Людство в його нинішньому стані становить загрозу галактичній гармонії, стабільності та безпеці. Вас буде знищено.

Зал вибухнув хаосом. Лідери схопилися зі своїх місць, їхні голоси перекривали один одного у какофонії обурених вигуків. Президент Сполучених Штатів зробив крок вперед, його обличчя палало від люті.

- Знищено? Але чому? Тому що ви вважаєте нас занадто жорстокими? Занадто агресивними? Занадто войовничими? Це абсурд! Ваша інформація застаріла! Так, людство робило помилки в минулому. Але подивіться на нас теперішніх! - він жестом указав на своїх колег, ніби закликаючи їх стати свідками. - За останні десятиліття - особливо за останні кілька років - ми змінилися. Ми стали толерантними, миролюбними, відкритими! Ми зробимо все заради миру!

Інші лідери енергійно закивали, деякі з них підвели руки у жесті згоди. Канцлер Німеччини приєднався до нього:

- Ми відмовилися від війн, засудили насильство, прийняли всіх, хто прийшов до нас! Ми заборонили мову ненависті проти будь-кого! Ми майже повністю розпустили наші армії! Ми довели, що людство здатне на добро та співпрацю!

Прибулець злегка схилив голову, ніби вивчаючи їх. Очі його кліпнули, і у повітрі з'явилася голограма - картини воєн, зруйнованих міст, страждаючих людей. Потім сцена змінилася: усміхнені політики підписують мирні договори, обіймаються з колишніми ворогами, роздають гуманітарну допомогу...

- У тому-то й справа, - промовив гість. І дві голограми запустилися знову, тепер уже паралельно одна одній: підписують договори - з тими самими агресорами, що розв'язали війни, вдерлися до сусідів та окупували їх; тиснуть руки та обіймаються - з військовими злочинцями, безжальними диктаторами, ватажками терористів; розвозять гуманітарну допомогу - «невинним мирним жителям», які вихваляють агресію та святкують звірства, скоєні їхніми збройними та воєнізованими формуваннями...

- Ви не жорстокі. Ви не агресивні. Ви стали чимось набагато гіршим, - вів далі інопланетянин. - Ви втратили здатність - і бажання - чинити опір злу. Ви готові умиритворяти його, підкорятися йому, аби тільки уникнути конфлікту, видаючи свою капітуляцію за чесноту. Ви не боретеся з темрявою - ви живите її.

У залі запанувала тиша. Президент США, що досі стояв, відкрив було рота, але прибулець перервав його:

- Ви кажете, що наш висновок застарів? Якраз навпаки! Ми спостерігали за вами протягом століть. У своєму минулому, яке ви тепер засуджуєте, ви дійсно робили помилки, але принаймні ви були воїнами, здатними боротися за свої переконання. Тепер

же ви - лише тіні самих себе, що ладні поступитися будь-кому, навіть слабшому за вас, не кажучи вже про сильнішого.

Голограма знову змінилася. Тепер вона зображала гіпотетичне майбутнє: на орбіті Землі з'являється темний флот іншопланетних загарбників. Замість оборони людство зустрічає їх з розпростертими обіймами, пропонуючи ресурси та технології у надії на мирне співіснування. Але загарбники користуються цим, поневолюють людей і розпочинають галактичне завоювання, знищуючи одну цивілізацію за одною.

- Агресор, - продовжував іншопланетянин, - небезпечний, але передбачуваний. Його можна зупинити, знищити, ізолювати. Але ви... Ви - боягузи й колаборанти, і тим самим ви стаєте співучасниками будь-якого зла. Ви віддасте йому свої ресурси, свої життя, свою волю. Ви - живильне середовище, на якому зло росте і множитья. І за це вам нема й не може бути прощення.

Жінка-політик з Австрії підхопилася, її голос тремтів:

- Але ж ми хотіли миру! Ми прагнули гармонії! Хіба ви самі не прагнете того ж самого?

Прибулець втупився у неї поглядом, у його очах не було ані крихти співчуття.

- Мир, придбаний ціною капітуляції перед злом, не є миром. Це гниття. Ви не союзники гармонії - ви її вороги. Якщо дозволити вам існувати далі, ви призведете до занепаду й руйнування усєї галактики. Рішення остаточне.

Голограми зникли. Постать прибульця почала розчинятися у повітрі, залишаючи по собі лише слабке відлуння його слів. Лідери завмерли. Хтось впав на коліна, хтось закричав у відчаї, але більшість просто витріщилися один на одного. Зал здригнувся, і світло почало тьмяніти. Здалеку почувся низький зловісний гул, який з кожною секундою ставав дедалі гучнішим. Судний день розпочався.

2025